

[Birgitte Oxdam.]

gæld bør finde sted i retsudvalget med udgangspunkt i udvalgets betænkning af den 11. marts 1976 over det forslag til lov om ændring af adoptionsloven, som blev vedtaget i marts 1976.

Aase Olesen (RV):

Også jeg deler justitsministerens forundring over, at fremskridtspartiet har følt sig foranlediget til at genfremsætte dette forslag efter den afvisning, det fik sidste år.

Man kan i den forbindelse undre sig over fremskridtspartiets arbejdsform. Der ligger nu – det ved hr. Tange, som er medlem af retsudvalget – en række papirer i retsudvalget, og vi har vedtaget, at de skal behandles under den og den form, og at vi venter på svar fra justitsministeriet. Jeg fatter ikke, at man vil blive ved med at arbejde på denne fuldkommen håbløse facon.

Ebba Strange (SF):

Flere af ordførerne har undret sig over, at fremskridtspartiet har genfremsat forslaget om adoption. Jeg vil i og for sig ikke undre mig. Jeg vil bare konstatere, at der altså ingen udvikling sker i den viden og den erfaring og den indsigt, man får i de meget alvorlige emner, som dette handler om, og det kan vi jo så tage til efterretning.

Jeg kan erklære mig enig med fru Birgitte Oxdam i, at det er vigtigt, at vi får diskuteret betænkningen og de henvendelser, vi har fået omkring betænkningen, og det vil vi så gøre i retsudvalget.

Dette forslag skal afvises ligesom sidst.

Hagen Hagensen (KF):

Normålt skal en bog eller noget andet skriftligt være virkelig godt, for at det bliver genoptrykt. Den regel følger vi desværre ikke her i det høje ting. Der er ikke grænser for, hvor meget man kan komme med af det ringeste, som alligevel bliver genoptrykt. Det gælder også dette lovforslag. Næsten alle ordførere tog i fjor klart afstand fra det og tilkendegav, at det, lovforslaget drejer sig om, nemlig børn, er en så alvorlig sag for alle, der har med det at gøre, at man ikke kan tage så letfærdigt på tingene, som dette forslag er udtryk for at man gør.

Når det er et genoptryk, behøver jeg jo ikke at sige, at det i og for sig er lige så ufyldstø-

rende begrundet denne gang, som det var sidst. Det følger af, at det er et genoptryk.

Så vil jeg blot føje til, at også jeg gerne i retsudvalget tager del i en drøftelse af forholdene omkring den adoptionsbetænkning, der er kommet. Den kan give grund til megen drøftelse, men det kan dette forslag ikke – det må afvises.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti går ligesom sidste gang imod dette forslag til forandring af adoptionsloven. Vi mener, at det må åbne muligheder for børnehandler. Vi kunne ganske vist godt tænke os noget mere fleksible regler for kravene til de forældre, der skal adoptere, men derfra og så til blot at forlange, at de skal være mellem 25 og 50 år, er der et meget langt spring. Der er altså ingen som helst undersøgelse af forældrene, og der er heller ikke nogen undersøgelse af barnet. Man har altså ikke nogen som helst formening om, hvorvidt det barn vil passe i det miljø.

Vi må absolut afvise forslaget. Det bliver ikke bedre af, at sagen kan tages op inden for de første 3 måneder. Der kan blive meget store tragedier ud af dette, specielt da det jo er helt åbne adoptioner, hvor begge sæt forældre kender hinanden.

Tove Jørgensen (DKP):

Kommunisternes holdning til dette spørgsmål kan præciseres meget kort: vi er principielt modstandere af hvid slavehandel. Derfor kan vi ikke gå ind for det forslag, der foreligger her. Jeg mener ligesom fru Inge Krogh, at det vil danne basis for, at man sælger børn, eller at der laves formidlingskontorer, hvor der også underhånden vil blive tale om salg af børn. Derfor kan vi under ingen omstændigheder gå ind for dette forslag.

Litten Hansen (VS):

Som alle øvrige ordførere skal jeg på det skarpeste tage afstand fra forslaget.

Hr. Tange nævner den langstrakte usikkerhed, men almindeligvis tager det kun ca. 4 uger at blive godkendt som adoptivforældre, og i betragtning af, at det tager 9 måneder at gå svanger med et barn, kan det vel ikke siges at være særlig lang tid. Problemet med den lange ventetid, hr. Tange, opstår, fordi der simpelt hen ikke er børn nok. Det er efterhån-